

Rigsdagstidende.

1857.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 112.

Ottende Session.

34te Møde.

Torsdagen den 22de Januar.

(Forts.)

N. Sags (fortsat): Der er falden en Bemærkning om Reservefonden, som jeg dog vil sige et Par Ord om. Den ærede Ordfører har meent, at det vilde være usigtsigtigt at vedtage, at man saa hurtigt skulde inddrage den første Million, da man ikke kunde bedømme Pengemarkedets Tilstand saaledes, at det kunde siges at være ubetinget rigtigt at gjøre det, og at der kunde være ufordeelagtige Tider til at kjøbe de Obligationer, som man vilde henlægge til Reservefonden; men han forklarede senere, at det heller ikke var nødvendigt, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at i de Tider, vi nu have, behøve vi slet ikke at være i Forlegenhed for at faae en meget høi Rente af vore Penge, uden at være nødt til at kjøbe Obligationer, nemlig ved det, man kalder Laan paa Depositum. Dersom man nemlig paa en Obligation, der er 100 Rd. værd, laaner 80 Rd. og faaer 6 til 7 pCt. Rente deraf for et halvt Aar eller 9 Maanedere, saa er det en saa fordeelagtig Operation, at vi ikke kunne tvivle paa, at Bestyreren af Reservefonden med Fornøielse vil benytte den. Der er fremdeles en anden Maade, som det ærede Medlem omtalte, nemlig Ublaas paa Buxler, som der jo slet ikke hører nogen stor Pengemægler-Dygtighed til at udføre.

Vi ere, som sagt, 2 Medlemmer af Udvalget, som ikke have Noget imod det, som

Udvalgets Mindretal har foreslaaet; men vi kunne dog ikke stemme derfor; thi, dersom Thinget vedtog det, hvorledes blev da vor Stilling? Det, som saa blev afgjort, maatte efterfølges af videre Forholdsregler, og hvortil disse kunde føre, maa jo ethvert Medlem kunne sige sig selv. De, som høre til de Neutrale, og jeg troer ogsaa, jeg tør sige, Mindretallet — vi have været 5 Medlemmer, men Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har trukket sig tilbage — ville ikke være istand til at optræde som Chæfer, da vi kun ere simple Soldater. Dersom man nu vilde bebrejde os, at vi, som have stillet Sagen saa skarpt frem, og saa ivrigt opfordret Thinget til bestemt at holde paa vor lovlige og gode Ret, en Ret, som er bleven krænkert og som kun tildeels er bleven fyldestgjort, desuagtet have opgivet Mindretallets Forslag og vort eget Dnske om at indskrænke Lovens Gyldighed til 1 Aar, saa kan man jo tilvisse gjøre os en saadan Bebreidelse, men af de Grunde, jeg har anført, troer jeg dog man vil finde, at vi i det Hele have handlet rigtigt. Vi ville derfor finde os i, hvis man skulde sige om os, hvad der nylig blev sagt om Chineserne i en Proclamation af en Chinese'st Gouverneur i Anledning af et Angreb paa en Fæstning, at der kunde være sleet en stor Ulykke, dersom Soldaterne ikke havde været saa fornuftige at gaae deres Bek. Vi ville altsaa gaae fra Kanonerne, fordi vore Officerer allerede ere gaaede isorveien.

Sasle: Jeg troer, at det vilde have været til Nytte, om den ærede Rigsdagsmand havde viist, at der i dette Tilfælde vilde være nogen Fare, som Soldaterne absolut maatte